

UN OM IN LUPȚĂ CU AGRESIUNEA RUSO-COMUNISTĂ

Florea O L T E A N U

Argesean de origină apără onoarea magistraturii.
Invalid de război și tânăr sublocotenent refuză santajul.

S'a născut pe 29 Mai 1916 în comuna Hîntesti-Arges, a urmat liceul militar de la Chisinau și în 1938 a obținut gradul de sublocotenent.

În 1941 a plecat la luptă să elibereze Bucovina și Basarabia. Până în 1942 a fost rănit de 3 ori. Ultima dată la Stalingrad unde si-a pierdut un ochi.

După ce ieșise sublocotenent se înscrișese la Facultatea de drept și acum rănit, adus cu avionul, a reușit în 1943 să își ia licența în drept și a fost încadrat ca sublocotenent magistrat în garnizoana BUCUREȘTI.

ATMOSFERA în care procurorul FLOREA OLTEANU a fost detașat la Ministerul Afacerilor Interne.

Primul ministru, generalul Nicolae RĂDESCU era informat de Secția II a marelui Stat Major, pe 15 Ian. 1945 că au fost identificate găzji înarmate și depozite de arme ale PCR-ului, Uniunii patriotilor și Madosz-ului (Uniunea oamenilor muncii maghiari), în diferite orașe din țară. A doua zi, venind de la Moscova, Gh. Gheorghiu Dej declara: "Viitorul țării noastre depinde de hotărîrea de a urma linia unei sincere prietenii față de popoarele Uniunii sovietice."

Pe 24 Ianuarie 1945 în discuția din Consiliul F.N.D. în care încurajati de Moscova prin Gheorghiu-Dej se discută impunerea unui guvern F.N.D. care să rezolve "Criza", urmărită de ei din Nov. 1944. "Noi am mai dăruit două Guverne, fără să fi avut siguranța modului cum se va desfășura această criză. Așa a fost cu guvernul Blocului, care totuși a mai continuat o lună, apoi cu Guvernul Sănătescu, când am riscat să avem un Guvern de tehnicieni, care însă până la urmă desigur n-ar fi putut rezista. Acum însă să ne ferim să dezlănțuim o criză, din care să nu iasă un guvern al nostru."

Vasile Luca completează această afirmație a lui Lothar Rădăceanu, adăugând: "Într-adevăr căndărnă pornit la răsturnarea primului Guvern a durat o lună până să plece. Acum noi nu demisionăm, ci luptăm înăuntrul, nu în afara guvernului..."

Serban Voinea se întreabă "...cred că n-ar trebui să facem aceasta printr-un manifest, ci să creăm noi, sau să așteptăm un eveniment politic care să ne dea ocazia."

Prin aceasta se vedea preocuparea comunisto-moscovită de a pune mâna pe putere imediat, după semnarea Armistițiului.

În aceiași zi de 24 Ianuarie 1945, Regele Mihai a înaintat un Memoriu Președintelui S.U.A., la 4 luni de colaborare în care "rusii au ridicat chiar pe 24 Aug. 1944, circa 6000 ofiteri și 150.000 de soldați români, au fost reținuți, internați în lagăre și trimisi peste Prut, de înaltul Comandament Sovietic, despre care nu s'a mai știut niciodată nimic despre ei...că după eliberarea Transilvaniei nu se permite instalarea administrației românești...că nu există cu Ungaria graniță păzită de vameși sau grăniceri iar situația este înspăimântătoare, iar copiii n-au școli...că din cauza dificultății

lor create de anumite elemente ale armatei sovietice, în anumite părți ale țării (în Dobrogea și, în special, pe Malul Mării Nrgre, pe Dunăre, în regiuni învecinate cu granița iugoslavă etc.), administrația română n'a reușit să-i instaleze într'un mod satisfăcător funcționarii....ne convingem contrar declarației d.Molotov din 2 Aprilie 1944 prin care se garantează independența României și ; neamestecul URSS în treburile ei interne, că în realitate un astfel de amestec are loc fie nemijlocit, fie prin intermediul Partidului Comunist Român care este direct condus de Moscova în aproape orice domeniu al activității naționale și, în special, în ceea ce privește propaganda și informarea opiniei publice...., Că P.C.R. își primește în mod obisnuit instrucțiunile de la Moscova...este reprezentantă o foarte mică parte din populația României...acum sprijinit de armata sovietică din țară...Autoritățile sovietice au procedat la ridicarea forțată a basarabenilor și bucovinenilor legați și ținuți timp de câteva zile în trenuri pregătite să fie trimise cu forța în URSS..."

Acest Memoriu reflectând realitatea din țară a fost trimis înaintea începerii Conferinței de la Yalta a celor 3 sefi de state care urmau să discute, situația Europei eliberate, între 4-11 Feb.

Până la sfârșitul lunii ianuarie loc Congresul General al Sindicatelor Unite din România în cursul discuțiilor ca pretext provocator "Reforma adrasă" si ca scop "Zdrobirea imediată a inamicului principal al clasei muncitoare care nu se va putea realiza în mod hotărât decât numai dacă în fruntea țării noastre vom avea guvern al F.N.D-ului"(Gh.Apostol).

Ca la comandă, din inițiativa PCR încep demonstrații la Atelierele CFR, Malaxa, Filatura Românească, Vulcan, cerându-se guvern FND. Consiliul FND se întrunește "sesizat de manifestatii" si hotărăște începerea imediată a înșămânțărilor de primăvară, la răsturnarea primarilor si prefectilor "ticăloși" pornită chiar de țărani pentru ca pământurile să le împartă ei, pentru ei, făcând înșămânțările în comun. Comitele sâtesti să întoarcă pe jandarmi contra boierilor.

Si Ana Pauker a încheiat: "până săptămâna viitoare ne trebuie un guvern FND."

Pe 5 Feb. 1945 generalul Rădescu în fata agitatiilor, subliniază în Consiliu de Ministrii că-Legea sindicatelor obligă acele organizații să se abțină de la acțiuni de natură politică:

"Dacă lucrătorii nu se vor cuminti, fi voi mobiliza."

Lucrurile se precipită si pe 9 Feb. 1945 Donald Stevenson (mareșalul britanic al aerului) șeful Misiunii militare engleze din România a anunțat la Londra că Regele si primul ministru Rădescu "se temeau de o apropiată lovitură de Stat comunistă".

În orchestrarea scenariului comunist, a doua zi a apărut "Ape-lul" Frontului Plugarilor care îndemna pe țărani să formeze comitete sâtesti si să înceapă imediat împărțirea pământurilor moșieresti acuzând, că Guvernul Rădescu se opune reformei agrare si îi cheamă pe țărani la luptă pentru constituirea guvernului F.N.D.

Fortând lucrurile, reprezentanții FND din Comisia pentru studierea reformei agrare se retrag acuzând tot pe N. Rădescu că aceasta "se dovedea a fi un mijloc de tergiversare si de înșelare a țărănimii." Toate acestea în ciuda faptului că partidele componente din guvern (PNT si PNL) publicaseră-Proiecte de Lege pentru Expropriere- si propuseseră să se aștepte țărani de pe front care erau cei mai îndreptățiți să asiste si să primească pământ.

APĂRAREA INSTITUTIILOR STATULUI

În fața violențelor verbale din ultimul timp și a atacurilor sovietice ce aveau loc peste tot și mai ales în această perioadă de escaladă politică, Comandantul Militar al Capitalei, generalul de Corp de Armată Iosif Teodorescu detașase pe lângă instituțiile și obiectivele de interes național grupe de jandarmi ca să le aplece în caz de nevoie.

Colonelul Ion Rădulescu, comandantul Regimentului Special de Jandarmi numise pe locți-colonelul Traian Georgescu, comandantul Gărzii Ministerului de Interne care avea circa 100 de ostași și trei căpitani de companie însărcinați cu paza Ministerului de Interne.

Colonelul magistrat Dan Pascu care era pe lângă Curtea Martială din București delegat la Comandamentul Militar, a detașat pe locotenentul magistrat Florin Olteanu să supravegheze Ministerul de Interne.

Cei trei căpitani de companii erau: Ionescu Constantin-Borundel, Vasile Olteanu și Alexandru Teodorescu.

Aceasta era situația la sediul MAI unde se găsea și Primul Ministru, Generalul Nicolae Rădescu, pe 11 Feb. când se semna la Yalta "Declarația asupra Europei eliberate" în care era inclusă și România.

Generalul N. RĂDESCU prezintă bilanțul a două luni
de guvernare, tot pe 11 Feb. 1945.

După 30 Ianuarie 1945 manifestările comuniste se țineau lănt strigând la comandă: Vrem pământ pentru țărani, Jos Guvernul Rădescu, Jos fascistul Maniu, Jos clica trădătoare Maniu-Brătianu, Vrem guvern F.N.D. și când generalul Rădescu încerca să ia măsuri împotriva bandelor înarmate de comuniști - era chemat la Comandamentul sovietic și acuzat că nu permite "poporului" să se manifeste liber.

Primul Ministru a avut curajul să le spună: "Eu am datoria față de țară și față de însuși Înaltul comandament sovietic de a menține ordinea..." și rugându-i pe reprezentantul rus Pavlov ca să exercite o influență moderatoare asupra comunistilor, acesta a răspuns "că e vorba de afaceri interne în care nu poate interveni."

Iar I.A. Vășinschi, într-o întrevedere cu Nicolae Rădescu a afirmat că nu poate să se plângă și că toate angajamentele luate au fost respectate în mod loial. Fapt reafirmat și pe 6 Feb. într'un discurs ținut înainte de plecarea din București.

Generalul Rădescu a declarat: "În contradicție cu afirmațiile publice făcute de purtătorii de cuvânt autorizați ai guvernului sovietic, am fost acuzat de sabotaj în executarea clauzelor armistitiului..."

Iar pe plan intern, în ziua când se deschidea Conferința de la Yalta, în urma incitării lui Gheorghiu-Dej,

ca la comandă se întetesc agitațiile în țară și încep asalturile asupra prefecturilor și activității de partid comunist și socialisti înlocuiesc prefectul de Muscel, cu un FND-ist (4 Feb.).

În fața anarhiei ce se propaga în țară, fiindcă prin radio nu se putea adresa țării, în presă nu i se publica nimic, presa fiind în întregime a comunistilor și acolitilor lor, iar zărele opozitiei interzise sau "măcelărite" de cenzură, generalul Rădescu a încercat să convoace o adunare publică pentru a prezenta situația în care se găsea țara.

Autoritățile sovietice s-au opus ținerii acestei adunări.

DE LA "SCALA" la "ARO"

Prin manifeste si de la om la om s'a anuntat "Chemarea" generalului Rădescu pentru Duminică orele 12 la cinematograful "Scala" pentru a prezenta bilanțul a două luni de guvernare.

Ultima reprezentatie a filmului de la cinematograful Scala s'a jucat cu casa închisă fiindcă toate locurile fuseseră vândute. La terminare nu s'a putut închide sala fiindcă spectatorii au rămas pe loc...nici ei nu stiau de ce. Doar fuseseră plătiți cu câte 2 mii de lei fiecare ca să stea acolo până a doua zi la prânz.

Spre miezul nopții un camion cu inscripția "Apărarea patriotică" a descărcat pâine caldă și alimente pe care le-au distribuit "spectatorilor". Poliția care a fost anunțată, i-a lăst pe bietii spectatori să doarmă liniștiți.....

Duminică pe la 10 dimineata când am intrat în sală, mai erau vreo 20-25 locuri libere dar un miros greu de suportat. Eram cu Dumitru Busneag (student la Medicina Veterinară) și Stere Cavachi (de la Literé). Când am ieșit în holul cinematografului era Cheor-ghe Apostol călare pe casa de bilete.

Am ieșit în stradă unde veneau în grupuri organizate "tovarăși" strigând "vrem pământ pentru țărani", într-o limbă nu prea românească.

Dinspre C.A. Roșeti venea o coloană de studenți liberali strigând "Regele și Patria-Rădescu și Ordine" și împărțind manifeste. Am luat și noi o mână și am început să împărțim printre cei ce cereau "pământ pentru țărani". A fost o imprudență căci ne-am înconjurat amenințându-ne. Am avut noroc că venea un grup de 2-3 militari superiori, înre ei un general, care ne-a sopțit: mergeți la ARO.

După ei ne-am făcut loc și am ajuns în dreptul Muzeului Simu tocmai când coloana studentească venea dinspre Palatul Regal.

Am intrat cu toții în sala cinematografului, după noi închizându-se ușile. Nu după mult timp a început conferința generală a lui Rădescu.

"Continuarea războiului...Îndeplinirea clauzelor armistițiului și păstrarea ordinii...pentru aceste teluri am luptat fără preget. Întâmpinăm greutăți de neînchipuit...dar tulburătorii aruncă totuși pe seama sabotajului, hitlerismului...calomnia se răsfrânge asupra țării și consecințele pot fi incalculabile. Mă simt în drept să protestez împotriva acestui vătămător sistem de luptă politică, tot așa cum simt datoria să protestez împotriva invinuirilor ce se aruncă asupra colaboratorilor mei..."

"Acum e vorba de reforma agrară. Ostasii de pe front cer amânarea reformei până la înapoierea lor...Ei se tem că beneficiarii improprietării să nu fie cei rămași în interior și mobilizați pentru lucru...Este necesar să se dea asigurări din partea Guvernului...Ori cât de apăsătoare mi-ar fi povara, ori cât de istovitoare munca nu mă voi lăsa învins...Cer înțelegere, cumintenie și păstrarea celei mai desăvârșite ordini și înhamarea la munca grea și spornică...ca să nu ne aplecăm pe povârnisul prăbusirii..."

Cei rămași la Scala au asistat la o lovitură de teatru ascultând discursul la microfoane, iar corespondenții de presă străini își începeau articolele (după relatările Adrianei Georgescu) în termenii acestia: "Într-o atmosferă irespirabilă, circa o mie de oameni beau neconținut țuică. Răsponsabilii se urcau pe fotolii strigând: -Hei, tovarășe, ai avut destulă pâine?"

COMUNISTII CONTINUĂ PROVOCĂRILE

Găsind pretextul deslănțuirii crizei, comunistii trimit agitatori la sate să incite pe țărani să împartă pământurile fără să mai aștepte -Decretul Lege-, iar la Turnu Măgurele pe 12 Feb. au luat cu asalt prefectura și au instalat un prefect comunist.

Tot pe 12 Feb. pe postul de radio București, generalul Rădescu adresându-se muncitorilor a încheiat spunându-le:

"...N-aveți un prieten mai bun decât mine; prieten cu totul dezinteresat, fiindcă nefiind om de partid, n-am nimic în afară de interesul ce-l port pentru binele vostru. Și nu este nimeni care să se gândească mai mult decât mine să vă îmbunătățească situația nu prin sporuri de salarii, ceea ce nu este de mult folos, ci prin îmbunătățiri reale, care negresit nu pot fi realizate imediat, dar în mintea mea fierb. Ceea ce vă cer, în schimb, este un singur lucru, în folosul vostru și al țării înțregi: să nu vă lăsați amăgiți de alții a căror coadă de topor ati ajunge și să vă vedeți cu stăruință de treabă..."

Pe 13 Feb. 1945 în mitingul din Piața Națiunii, cu o ură inversu nată, Gheorghiu Dej incită la crime:

"Să nu aveți nici un fel de soviaală față de acești câini turbați, unde-i întâlniți loviți-i cu toată hotărîrea, striviți-i."

Ziarul comunist "Scântea" a doua zi felicita pe țăranii din județele Dâmbovița și Prahova care trecuseră la împărțirea mosiilor spunând că "Este cea mai justă și cea mai democratică cale..."

Iar ziarul "Graiul nou" ce apărea la București în limba română a luat pe față poziție contra guvernului Rădescu pe când "Radio Moscova" difuza cele mai infame articole din presa comunistă românească, deducându-se că, atacurile violente contra guvernului Rădescu și contra conducătorilor PNT și PNL, emanau de la guvernul sovietic.

Această duplicitate sovietică era evidentă și în cadrul Comisiei Aliate de Control unde reprezentanții USA și Angliei le spuneau că nu se amestecă în problemele românești, în timp ce consilierul rus Pavlov discuta cu Tătărascu despre părerea democratizării țării și epurării aparatului de stat reținând cu interes punctul de vedere al acestui cameleon politic, de rezolvare în 2 ore : o parte dintre ei fi vom băga la puscărie, pe unii îi lichidăm, pe alții îi deportăm. În plus asigura că guvernul plănuiește de el va rămâne la putere patru ani, condiția pentru aceasta o constituie încrederea și sprijinul sovietic.

Curat neamestec în treburile românești!

În Consiliul de Ministrii din 16 Feb. Generalul Rădescu, foarte îngrijorat a spus printre altele: "De câteva zile în special, mișcarea în capitalele de județe împotriva prefectilor s-a accentuat. În privința primarilor, același lucru. Iar în ceea ce privește agitația din țară pe tema reformei agricole, lucrurile au devenit de o gravitate excepțională. Sunt nevoiți să pun chestiunea în plin, și cu durere în suflet să vă spun, că sunt hotărât să fac și imposibilul să intre lucrurile în legalitate și să păstrez ordinea în țară."

În consiliul Frontului National Democrat, cel mai inversunat e Vasile Luca spunând printre altele: "...În această luptă pe viață și pe moarte, sprijinitorii fascistilor sunt cele două partide "istorice", iar noi trebuie să strivim forțele lor, cu metodele și forța noastră... în ceea ce privește guvernul, rămânem pe loc, demașcăm pe Rădescu și cele două partide "istorice" și... dacă continuă cu provocările putem cere și intervenția sovieticilor..."

Câtiva profesori universitari deveniti instrumente ale comunistilor ,pe 16 Feb.1945 cer înfăptuirea reformei agrare si aplicarea clauzelor Conventiei de Armistitiu prin instituirea guvernului FND.Printre ei se numărau C.I.Parhon,Traian Săvulescu,C.Daicovici,Al.Rosetti, M.Ralea,Emil Condurachi,Andrei Otetea,G.O-prescu,Gr.Moisil,Mihail Beniuc , C.Balmus,P.Constantinescu-Iasi, M.Florian, Ed.Meziñtescu,St.Nicolau,S.Sanielevici,Gr.Moisil,Iorgu Iordan,D.Bagdasar,Emil Petrovici,A.Pătop,Al.Rosca,Florica Mezin-cescu, St.Milcu,Zevedei Barbu,Mircea Alifanti,X.Myller si alții.

Pentru că totul era concertat, în aceiași zi se trimite Regelui o telegramă a prefectilor în Bucovina de Sud si Moldova prin care se arată starea "de spirit a țărănimii" care necesită urgent si imediat reforma agrară si solutionarea ei pe care numai un guvern FND o poate face.Semnează:Manolache(pref.Suceava),Vasile Vi-eru(prefect.Botosani),Alexiuc(pref. Iasi),Dionisie Ionescu(pref. Bacău),Saul Herscovici(pref.Roman),Aurel Hutu(pref.Câmpulung),Gh. Palmaru(pref.Rădăuți),Florescu(pref.Fălciu),Alex.Faliboga(pref;Do-rohoi) si preot Sârbu(pref.Vaslui).

În fata actiunilor de nerespectare a hotărîrilor Consiliului de Miniștri si a înlocuirii prefectilor si primarilor, în mod abuziv, Generalul Rădescu a obtinut semnarea de către Rege a Decretului-Le-ge prin care se desfiintau cele trei Subsecretariate de Stat ale Ministerului de Interne, respectiv:cel pentru Siguranta Statului (general de brigadă Stănescu Virgil, si cele pentru Chestiuni Admi-nistrative conduse de Dimitri Nistor si Teohari Georgescu-19 Feb) Teoharii Georgescu refuză să părăsească biroul si a trimis a doua zi o telegramă prefectilor si primarilor din țară:

"Conform deciziei luate de consiliul Frontului National Demo-crat, sunt si rămân pe postul care mi s-a încredințat. Atrag în mod special atentia dumneavoastră asupra următorului fapt: nu trebuie să executati ordinele date de generalul Rădescu si îndreptate îm-potriva poporului. Prin atitudinea sa de dictator, generalul Rădes-cu s-a dovedit a fi dusmanul poporului."

Era limpede că Teohari Georgescu se opunea deciziilor Consiliu-lui de Miniștri si le executa pe ale FND-ului care era o organi-zatie politică în afară de interesele legale ale Țării.

Presiunile rusești pentru schimbarea guvernului condus de Gene-ralul Rădescu erau din ce în ce mai evidente, si pe multiple pla-nuri.

Pe 20 Feb.1945, reprezentantul american în Comisia Aliată de Con-trol, generalul Cortland Van de Schuyler era informat că trupele so-vietice de ocupatie "sprijineau actiunea comunistilor pentru pre-luarea puterii politice" si în raportul adresat lui Cordell Hull, secretarul Departamentului de Stat, scria printre altele:

"...sunt convins că Rusia a acționat tot timpul potrivit unui program foarte clar si atent conceput, vizând mai devreme sau mai târziu, dezintegrarea partidelor politice istorice din Româ-nia si crearea unei situații în care numai un guvern de extremă stângă să mai poată mentine ordinea si să conducă destinele Ță-rii....Nu pot aprecia cât de curând își va atinge Rusia scopul, dar sunt convins că obiectivul ei final este unul din următo-a-rele: a.Transformarea României într'un stat independent de tip comunist, prieten si dependent de URSS; b.Adevărata încorporare a națiunii în Uniunea Sovietică...",